ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Σχόλιο του γραφείου τύπου της νΚΑ για τα τελευταία γεγονότα στη Γαλλία

Μπροστά σε ένα Δεκέμβρη της γαλλικής νεολαίας; Πάνω από 300 καταλήψεις σχολείων σε όλη τη χώρα από την αρχή της εβδομάδας, καθημερινές συγκρούσεις μαθητών με την αστυνομία. Οι φοιτητές ξεσπούν απέναντι στη δρομολογούμενη αύξηση διδάκτρων για τους προερχόμενους εκτός-ΕΕ. Ήδη 5 πανεπιστήμια του Παρισίου βρίσκονται υπό κατάληψη, ενώ φοιτητικές συνελεύσεις πραγματοποιήθηκαν στις πόλεις Rennes, Grenoble, Montpelier, Bordeaux, Toulouse. Στην τελευταία το πανεπιστήμιο Le Mirail, πραγματοποιεί πρωτοφανή συνέλευση με 3000 άτομα.

Τα «κίτρινα γιλέκα» κέρδισαν ήδη την οπισθοχώρηση της ανάλγητης κυβέρνησης στο μέτρο του πετρελαίου. Η σκυτάλη περνάει τώρα στη νεολαία. Με ένα αποφασιστικό βήμα εμπρός μπορεί να δώσει ένα αποφασιστικό πλήγμα στον Βοναπάρτη Μακρόν. Η καπιταλιστική κρίση κλονίζει τη 2η μεγαλύτερη δύναμη της Ε.Ε. και 5η παγκοσμίως, η κρίση πολιτικής ηγεμονίας σαρώνει το γαλλικό σύστημα εξουσίας και ιδιαίτερα το κυβερνών κόμμα. Είναι αναγκασμένοι να καταφύγουν στην άγρια καταστολή, και ήδη μετράμε 4 νεκρούς, εκατοντάδες σοβαρά τραυματισμένους, ενώ οι εικόνες με τη σύλληψη 146 μαθητών μαθητών σε συνθήκες που παραπέμπουν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, παραπέμπουν σε ένα σύνθημα του -ιδιαίτερα επίκαιρου- Μάη 68: CRS=S.S.(CRS είναι τα γαλλικά ΜΑΤ).

Το Σάββατο στο Παρίσι παλεύει ο αγώνας με τον φόβο. Από τη μία χιλιάδες διαδηλωτές, εργαζόμενοι, νεολαία, λαϊκά στρώματα, με πληθώρα αιτημάτων, των «γιλέκων», της πορείας για το κλίμα, τα αιτήματα φοιτητών και εργαζομένων. Μαζικό συντονιστικό αγώνα πραγματοποιήθηκε στο Σαν Ντενί του Παρισιού, για τη διοργάνωση μαχητικής ταξικής συγκέντρωσης. Στην άλλη πλευρά θα βρίσκονται οι 89000 αστυνομικοί σε όλη τη χώρα και 8000 στο Παρίσι που θα προσπαθήσουν να επιβάλλουν δια ροπάλου τη σιωπή του λαού, τα μίντια του τρόμου, οι Μαρίες Αντουανέτες της κυβέρνησης της μπουρζουαζίας που ζητάνε οι φτωχοί να φάνε παντεσπάνι.

Στους εργαζομένους βρίσκεται το κλειδί της νίκης: η οργάνωση μιας γενικής απεργίας σε πείσμα των ηγεσιών των μεγάλων συνδικάτων, μπορεί να αποτελέσει κόλαφο για την κυβέρνηση του Μακρόν. Η Γαλλία για μια ακόμα φορά ”διδάσκει” πως έρχονται οι κατακτήσεις: με αποφασιστικούς λαϊκούς και εργατικούς αγώνες, μέσα από “δρόμους που καίνε” και όχι με ψοφοδεή συνδικαλισμό αλλά ΓΣΕΕ ή με κυβερνητικό εκλογικό σανό σαν κι αυτόν που μοίραζε ο ΣΥΡΙΖΑ. Με οργάνωση του εργατικού κινήματος «από τα κάτω», με την Αριστερά να βρίσκεται στο κέντρο των ξεσπασμάτων, για να μπορέσει η εργατική τάξη να ηγεμονεύσει στο μεγάλο λαϊκό ποτάμι. Δύναμη και αλληλεγγύη στους συντρόφους και τις συντρόφισσες του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος (NPA) που παλεύουν σε αυτή την κατεύθυνση.

Και έπειτα? Η Ελλάδα γνώρισε την πικρή γεύση της εναλλαγής των κυβερνήσεων και της παραμονής της ίδιας πολιτικής. Για να ξεφορτωθούν από τις πλάτες τους τη μπουρζουαζία, δεν έχουν τίποτα να περιμένουν από τις διαρκείς αλλαγές διαχειριστών, έχουν οι ίδιοι τη δύναμη να συγκροτήσουν μια πανεθνική συντακτική συνέλευση των αντιπροσώπων τους, ένα κοινοβούλιο των «από κάτω». Αυτή είναι και η μόνη πραγματική απάντηση, τόσο απέναντι στην ακραία νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση Μακρόν και στην αντιλαική Ε.Ε., όσο και απέναντι στην ακροδεξιά της Λε Πεν, που καραδοκεί πολιτικά οφέλη πάνω στο πτώμα ενός ηττημένου κινήματος.

Της γης οι κολασμένοι σηκώνονται όρθιοι. Εμπρός!